

[Justitsministeren.]

et Spørgsmaal om, hvorvidt Forældelsen var indtruffet eller ej, vilde jeg ikke have stoppet dér, men vilde være gaaet til Realiteten og have sagt: Denne Sag har været debatteret saa meget, ogsaa i det høje Folketing, at naar der rejses en Forespørgsel som denne, bør den ikke afvises, hvad Embedsmændene er berettiget til, ved en Henviisning til en formel Forældelsesfrist, men Justitsministeren maa gaa ind paa Sagens Realitet og undersøge, om der forelaa Overtrædelse af Straffelovens § 163 eller ikke.

Derfor har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ikke Ret i, at jeg lagde Hovedvægten paa Forældelsesfristen. Jeg sagde: Der er ikke noget at angribe Embedsmændene, Statsadvokaten og Rigsadvokaten, for i deres Udtalelse, naar de siger: „allerede paa Grund af, at Sagen var forældet“ — thi dette er fast Praksis —, men de kunde maaske i denne Sag, siger jeg, have fremhævet det reelle mere, og derfor maatte jeg ind paa det reelle.

Endelig vil jeg over for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gøre en Bemærkning med Hensyn til Appel af den Sag, hvori det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen blev, ikke frifundet for Tiltale, men dømt, men saaledes, at Strafskylden bortfaldt. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde, at det var dog egentlig mærkeligt; det var meget sjældent, at en Dom af den Karakter blev afsagt. Hvor sjældent det er, skal jeg ikke sige; det er ikke længere siden end i Forgaars, jeg beskæftigede mig med en Dom, som netop gik ud paa det samme: vedkommende blev dømt, men af Hensyn til hans undskydelige Uvidenhed bortfaldt Straffen. Men hvor tit eller sjældent det nu end sker, er der i denne Sag dertil at bemærke, at Sagen var saa gennemdrøftet, saa gennemoplyst ved alt, hvad der var gaaet i Forvejen, at der ikke var nogen Grund for Anklagemyndigheden til at appellere denne Sag, heller ikke fordi den ansaa Afgørelsen for rigtig; den ansaa det for rigtigt, at der var forskellige uheldige Erklæringer i Redegørelsen til Landbrugsministeriet, men den ansaa det ogsaa for rigtigt, at disse Erklæringer ikke var fremsat for at vildlede Landbrugsministeriet, altsaa ikke var straffbare i Henhold til Straffelovens § 163. Naar dette forelaa fuldkommen oplyst, trykt endda, saa at enhver kunde sætte sig ind i det, saa var der formentlig ingen Grund til at appellere denne Sag.

Derfor er det heller ikke berettiget af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, den ærede Ordfører for Forespørgerne, at kon-

kludere i, at vi nu er naaet til, at de Herrer, det drejede sig om, overhovedet ikke vidste, hvad de gjorde, da de affattede Erklæringen. Det er slet ikke det, Spørgsmaalet staar om i Dag. Forespørgselen drejer sig om og mit Svar har drejet sig om det eneste, det kommer an paa: er de Fejl, der er begaaet ved denne Erklærings Udstedelse, af den Karakter, at de indeholder en strafbar Overtrædelse af Straffelovens § 163, eller er de det ikke? Og de er det efter det oplyste ikke.

Derfor er det ogsaa urigtigt og ufor-svarligt af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, nu da han havde Ordet igen, at fremsætte Insinuationer over for Byretsdommen. Det ærede Medlem sagde, at den var dikteret af politiske Hensyn. Hvad mener det ærede Medlem? Hvorledes vil han begrunde det over for Dommeren? Hvad er det, der har dikteret Dommeren? Hvem har gjort det? Jeg ved ikke andet, end at denne Sag er oplyst fra Domstolens og Politivadokatens Side saa godt som muligt, og kender ikke til de politiske Hensyn, der skulde have dikteret hverken Byretten eller Landsretten deres Afgørelse.

Jeg anbefaler at stemme for den af de ærede Medlemmer Hr. J. P. Larsen og Hr. A. M. Hansen stillede Dagsorden og beklager, at det ærede Venstreparti ikke har ment at kunne slutte sig til denne Dagsorden. Det forekommer mig, at den af Venstre stillede Dagsorden, om end jeg billiger Indholdet, ikke er fuldkommen korrekt, ikke helt udtømmende, for saa vidt som der netop, naar man har misforstaaet Landsrettens Dom, tiltrængtes den Redegørelse, som Justitsministeren har givet i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Ved Formandens Afgørelse tvinges vi til at tage Stilling til Kommunisternes Dagsorden. Jeg beklager det, men skal anbefale at stemme imod den og de øvrige stillede Dagsordener og at stemme for vor.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at det forekommer mig, han bør vælge sine Billeder med større Omhu. Naar man begynder med at tale om Kulegravning, kan man ikke i samme Aandedræt tale om Dissektion, for en Kulegravning med en Dissekerkniv er intet værd, og en Dissektion med en Spade er heller intet værd. Det er en Uklarhed i Tankegangen,